

Nazwa przedmiotu	Rzeźba
Jednostka prowadząca	Wydział Malarstwa I Rzeźby/Katedra Rzeźby i Działań Przestrzennych
Jednostka dla której przedmiot jest przygotowany	Wydział Malarstwa I Rzeźby/Katedra Rzeźby i Działań Przestrzennych
Rodzaj przedmiotu	Kierunkowy, obowiązkowy
Rok studiów/semestr; forma studiów	Rok III studia magisterskie, studia stacjonarne.
Liczba punktów ECTS	20 pkt ECTS/rok
Prowadzący	Prof. nadzw. Aleksander Zyśko
Cel zajęć	1. Wypracowanie przez studenta indywidualnej interpretacji motywu. 2. Ułożenie w konsultacji z profesorem własnego zadania od fazy projektu po wykonanie.
Wymagania wstępne	1. Ocena końcowego przeglądu na roku II; 2. Podstawowe umiejętności kształtowania przestrzennego. 3. Elementarna wiedza o historycznej tradycji rzeźby.
Efekty kształcenia w zakresie:	
– <i>wiedzy</i>	1) Student zna: 1) główne nurty tradycji w historii rzeźby; 2) charakterystyczne cechy stylistyczne rzeźby w poszczególnych okresach historycznych; 3) metody i techniki pracy 4) podstawy teoretyczne pracy rzeźbiarza.
– <i>umiejętności</i>	Student opanował zaawansowane umiejętności kształtowania rzeźby i umie: a) zaobserwować, zanalizować i zinterpretować gamę proporcji charakterystyczną dla danego modelu; b) wyraźnie określić dynamikę ruchu w rzeźbie z modelu; d) opracować kompozycję tematyczną figuralną lub abstrakcyjną według wybranej konwencji. 2. Student potrafi samodzielnie: a) stosować wybrane metody i techniki pracy zależnie od charakteru zadania; b) zaprojektować kompozycję tematyczną do wykonania w rzeźbie pełnej i w płaskorzeźbie; b) wybrać właściwy materiał do realizacji projektowanej rzeźby; c) określić sposób ekspozycji rzeźby.
– <i>kompetencji personalnych i społecznych</i>	Student potrafi: 1. krytycznie ocenić wyniki własnej pracy, 2. określić, ocenić i obronić własne pomysły i zamierzenia realizacyjne, 3. opisać warunki i obliczyć koszty realizacji swoich projektów rzeźbiarskich.

Treść zajęć	<p>Koncepcja dydaktyczna: Program zajęć jest bardziej zindywidualizowany niż dla drugiego roku studiów z założeniem silniejszego ujawnienia się upodobań, specyfiki talentu i głębszych zainteresowań studenta, które będą rozwijane w dydaktyce następnego roku studiów.</p> <p>II. Ćwiczenia - Interpretacja motywu figury ludzkiej: 1) Studium z modelu. a) akt - studium gamy proporcji i charakterystycznej dynamiki ruchu. b) akt – studium redukcyjne;</p> <p>2) Kompozycja a) tematyczna kompozycja własna - szkice koncepcyjne rysunkowe - szkice przestrzenne; - propozycje realizacji w materiale trwałym.</p> <p>2. Opracowanie płaskorzeźby: a) martwa natura; b) motyw architektoniczny na podstawie rysunku z natury; c) kompozycja portretowa,</p> <p>4. Kompozycja według dowolnie wybranej konwencji na podstawie własnego pomysłu: a) szkice rysunkowe i przestrzenne; b) modelowanie w glinie lub w narzucie gipsowym; c) propozycja realizacji w materiale trwałym;</p> <p>5. Określenie warunków ekspozycji dzieła: a) ustawienie własnych prac na odpowiednio dobranej kostce lub postumencie; b) koncepcja ekspozycji własnych prac c) współpraca w organizacji wystawy prac studenckich.</p> <p>III. Seminarium: Czym jest rzeźba współcześnie – referaty i komunikaty studentów. Dyskusja.</p>
Forma i wymiar zajęć	<p>Zajęcia w pracowni rzeźby: 1. Prezentacja programu: a) omówienie celów b) wskazanie metod i technik wykonania zadań, c) dyskusja. 2. Ćwiczenia: a) Realizacja zadań przez studentów w zakresie studium i kompozycji, b) Bieżąca korekta, c) Omówienie wyników i ocena poziomu realizacji zadania. 2. Wykłady. 3. Seminarium. II. Zajęcia w muzeum i w salach wystawowych; zwiedzanie kolekcji i wystaw. III. Zajęcia w miejscach ekspozycji wartościowych i zabytkowych dzieł rzeźbiarskich (wycieczki).</p>

Metody i kryteria oceny	<ol style="list-style-type: none">1. 50 % - Realizacja programu (wykonanie cyklu zadań semestralnych 4 – 6 ćwiczeń) – analiza i ocena wykonania poszczególnych zadań i przegląd prac.2. 25 % Inwencja w rozwiązaniu zadań (wskazanych i w propozycjach własnych). – analiza i ocena wykonania poszczególnych zadań i przegląd prac.3. 10 % Sprawność warsztatowa – obserwacja stosowania się przez studenta do pouczeń i odnotowanie usprawnień wrowadzonych przez studenta w toku czynności rzeźbienia i prac technicznych.4. 15 % Obecność na zajęciach.
Sposób zaliczenia	przeгляд egzaminacyjny
Literatura	<ol style="list-style-type: none">1. Literatura podstawowa: Publikacje z historii i teorii sztuk plastycznych ze szczególnym uwzględnieniem rzeźby, a w tym: Yi Fu -Tuan, <i>Przestrzeń i miejsce</i>; aktualne czasopisma i literatura o sztuce; <i>Rzeźba Polska</i> – rocznik, <i>Orońsko</i> – kwartalnik; <i>Sculpture</i> – miesięcznik, USA. , <i>Format</i>, <i>Dyskurs</i> - Polska2. Literatura uzupełniająca: Publikacje z zakresu teorii sztuki a w szczególności: Umberto Eco <i>Dzieło otwarte</i>; Jerzy Ludwiński, <i>Sztuka w epoce postartystycznej</i>.
Uwagi	
Język wykładowy	język wykładowy polski; możliwość komunikowania się w języku angielskim i rosyjskim